

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/57/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120292494
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:6120292494.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudcov: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Anton Jaček, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenému advokátskou kanceláriou: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, adresa C., o zaplatenie 3.000,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 20Csp/9/2021-190 zo dňa 10.11.2021 - v časti zamietajúceho výroku II., takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. m e n í tak, že žalovaná j e p o v i n á zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania 3% ročne zo sumy 3.000,- Eur od 23.3.2019 do zaplatenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) voči žalovanej v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobe čiastočne vyhovel, keď vo výroku rozhodol nasledovne:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.000,- eur od 23.03.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

III. Žalobca má právo na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%.

Rozsudok v odvolaní napadnutej časti výroku II., ktorým bol zamietnutý žalobou uplatnený nárok na úrok z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 3.000,- Eur od 23.3.2019 do zaplatenia (keď uplatnený bol úrok z omeškania vo výške 8% a priznaný vo výške 5% ročne) prvoinštančný súd s použitím ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. – ďalej aj len OZ) a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu omeškania odôvodnil tým, že nakoľko úver poskytnutý postupom je spotrebiteľským úverom, žalobcovi patrí úrok z omeškania podľa občianskoprávných predpisov. Úver bol žalobcom zosplatený listom zo dňa 02.03.2018 v súlade s § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ, žalovaná bola preukázateľne v omeškani a preto súd žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.000,- eur od 23.03.2019 do zaplatenia (výrok I) a v prevyšujúcej časti úrok z omeškania zamietol (výrok II).

O náhrade trov prvoinštančného konania súd rozhodol s použitím ust. § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 a 2 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanej s tým, že zamietnutie žaloby sa týka len časti príslušenstva.

Proti tomuto rozsudku výlučne len voči zamietajúcejmu výroku II. podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie žalobca, pričom ako dôvod uplatnil nesprávne právne posúdenie veci a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu v zmysle § 388 CSP zmenil tak, že zaviazal žalovaného k zaplateniu úroku z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 3.000,- Eur od 23.3.2019 do zaplatenia a žalobcovi prizná voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania v plnom rozsahu. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 CSP rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Podľa odvolateľa prvoinštančný súd pri posudzovaní výšky úrokovej sadzby opomenul na vec aplikovať prechodné ustanovenia Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Poukázal pritom na text § 3 nariadenia v znení účinnom od 1.7.2010 do 31.1.2013, podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 8% percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ako i na § 10c citovaného nariadenia v znení účinnom od 1.2.2013, podľa ktorého ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013. Odvolateľ pokračoval, že v priebehu konania bolo riadne preukázané a nesporné, že právny predchodca žalobcu uzatvoril dňa 13.12.2011 so žalovaným predmetnú zmluvu o splátkovom úvere. Keďže daný právny vzťah vznikol pred 1.2.2013, žalobca nesúhlasil so zamietnutím žaloby v časti uplatneného úroku z omeškania, nakoľko je zrejmé, že v zmysle ust. § 10c citovaného nariadenia vlády je potrebné, aby sa výška úrokov z omeškania riadila podľa právnych predpisov účinných k 31.1.2013, a to bez ohľadu na to, že omeškania vzniklo po 1.2.2013, nakoľko podstatnou skutočnosťou je vznik záväzkového vzťahu. Výška úrokov z omeškania je tak v súdenom prípade o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, žalobca si teda voči žalovanému uplatnil nárok na zaplatenie úroku z omeškania v zákonnej výške.

Na podporu svojich tvrdení žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 9Co/307/2019 z 27.5.2020. Pokračoval, že zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu istiny a príslušenstva tak, ako si ho uplatnil v podanej žalobe, keď nárok na zaplatenie úroku z omeškania uplatnil v zákonnej výške. V závere odvolania si žalobca vyčíslil trovy odvolacieho konania vo výške 163,44 Eur.

Žalovaná odvolanie nepodala, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadřila.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku – ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie v napadnutej časti vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní rozhodnutia dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho bolo nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť (§ 388 CSP).

Predmetom konania je nárok žalobcu uplatnený žalobou na zaplatenie od žalovanej 3.000,- Eur istiny spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne z tejto sumy od 23.3.2019 až do zaplatenia, z titulu zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 13.12.2011. Prvoinštančný súd žalobe v časti istiny vyhovel, keď mal za preukázané, že žalovaná, ktorá nárok nijako nespochybnila, žalobcovi dlží predmetnú sumu. Pokiaľ ide o úrok z omeškania,

prvoinštančný súd ho priznal iba čiastočne vo výške 5 % za rozhodné obdobie s poukazom na § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu omeškania a v prevyšujúcej časti napadnutým výrokom II. žalobu (v úroku z omeškania 3 % do uplatnenej výšky 8%) zamietol.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu v danom prípade, kedy je odvolací súd viazaný ako rozsahom tak i dôvodmi podaného odvolania, bol výlučne zamietajúci výrok II., týkajúci sa nepriznanej výšky úroku z omeškania. Vyhovujúci výrok I. nebol napadnutý odvolaním, nadobudol právoplatnosť a nepodliehal odvolaciemu prieskumu.

V predmetnom konaní bolo preukázané a nesporné, že predmetný záväzkový vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 13.12.2011, teda pred účinnosťou Nariadenia vlády SR č. 20/2013 Z.z. dňom 1.2.2013, ktorým došlo k zmene výšky úrokov z omeškania z pôvodných 8 na 5 percentuálnych bodov viac ako základná úroková sadzba ECB. K Nariadeniu vlády SR č. 20/2013 Z.z. zákonodarca ale prijal špeciálne prechodné ustanovenie v § 10c, ktorým upravil otázku interoperability právnej úpravy tak, že nová právna úprava výšky úrokov z omeškania bude dopadať len na právne vzťahy, ktoré vznikli po nadobudnutí účinnosti nariadenia, pričom rozhodnou skutočnosťou bude deň, kedy vznikol záväzkový vzťah, bez ohľadu na to, či omeškanie nastalo pred alebo po účinnosti nariadenia, ako to vyplýva aj z dôvodovej správy k cit. § 10c Nariadenia vlády SR č. 20/2013 Z.z.

Vychádzajúc z uvedených právnych a teoretických východísk prvoinštančný súd pochybil a vec nesprávne právne posúdil, keď pri rozhodovaní o výške úroku z omeškania neprihliadol na prechodné ust. cit. § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. k úprave účinnej od 1.2.2013. Správne mal byť potom rozsudkom priznaný nárok žalobcovi na úrok z omeškania vo výške 8% ročne od 23.3.2019 až do zaplata, tak ako bol uplatnený v žalobe, a nebolo potom dôvodným žalobu preskúmaným výrokom II. čiastočne zamietat' vo výške úroku presahujúcej 5% do uplatnenej výšky 8%.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. s použitím § 388 CSP zmenil tak, že žalovanej uložil (okrem povinnosti, ku ktorej bola zaviazaná právoplatným výrokom I. preskúmaného rozsudku) povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 3.000,- Eur od 23.3.2019 až do zaplata, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (čím bolo napokon žalobe v plnom rozsahu vyhovené).

Keďže došlo k zmene rozsudku odvolacím súdom, v zmysle § 396 ods. 2 CSP, bolo jeho povinnosťou rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. V súdnom konaní bol napokon plne úspešný žalobca a preto v zmysle § 255 ods. 1 CSP mu bol s použitím § 262 ods. 1 CSP priznaný nárok na plnú náhradu trov konania ako prvoinštančného tak i odvolacieho, voči neúspešnej žalovanej. Prípadná existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP, odôvodňujúca výnimočné nepriznanie náhrady trov úspešnej strane (či už úplné alebo čiastočné), pritom v konaní nebola tvrdená, ani ju odvolací súd nezistil. O výške náhrady trov potom v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).